

Lector: Nicoleta Arsenie
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu
Coperta: Florin Afloarei

Editura IDEEA EUROPEANĂ
O.P. 22, C.P. 113, București, 014780
Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618

Comenzi carte prin poștă:
Tel.: 021-2125692

E-mail: office@ideeaeuropeana.ro
www.ideeaeuropeana.ro

© Shandong Education Press 2016
The Chinese edition is originally published by Shandong Education Press.
This translation is published by arrangement with Shandong Education Press, Jinan, China.
All rights reserved. No reproduction and distribution without permission.

© Editura Ideea Europeană, pentru prezenta versiune

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WEI, ZHANG

Însemnarea călătoriei de întoarcere ; trad. din lb. chineză de
Constantin Lupeanu. - București : Ideea Europeană, 2018
ISBN 978-606-594-631-6

I. Lupeanu, Constantin (trad.)

94(510)

ZHANG WEI

Însemnarea călătoriei de întoarcere

Ediție ilustrată

Traducere din limba chineză de
Constantin Lupeanu

Cuprins

PREFAȚĂ / 7

GHID PENTRU ACEASTĂ CARTE / 15

Însemnarea călătoriei de întoarcere / 23

Calea de refugiu / 77

Cafeneaua Figaro / 181

Un lichid ciudat / 183

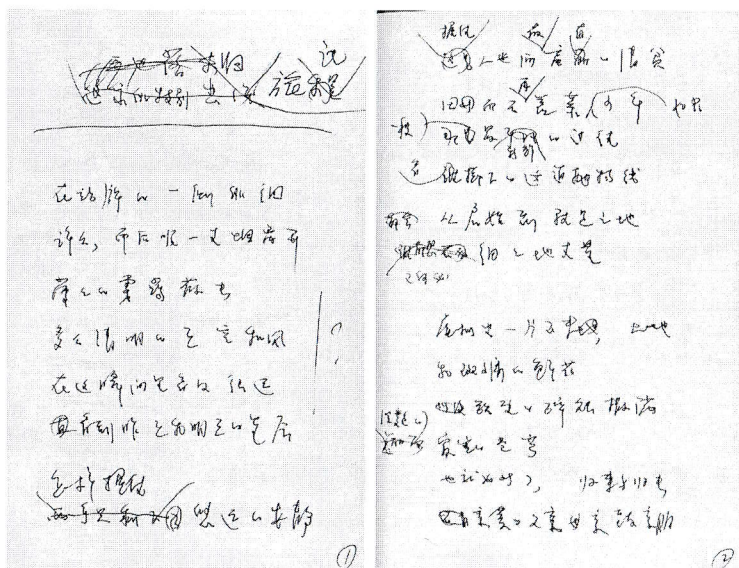
Pădurea de pini / 187

Note despre foamete / 207

Floarea de smochin / 225

Trăiesc în Wansongpu / 231

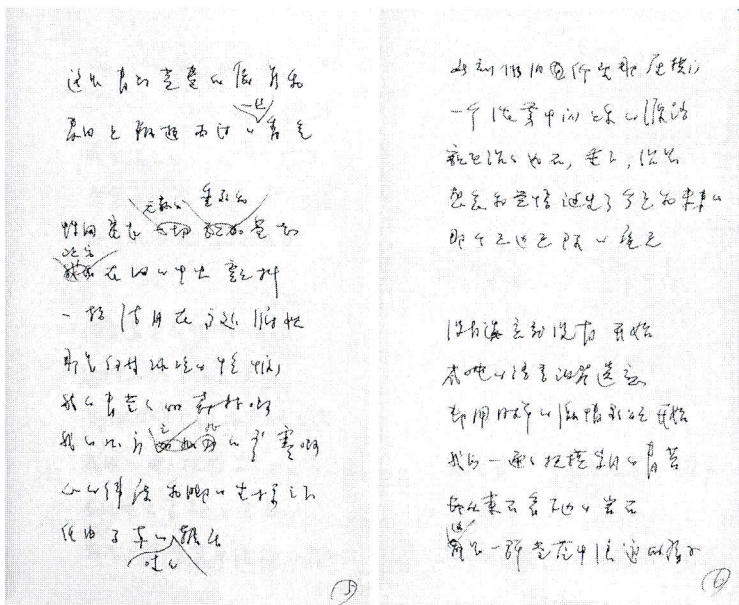
Tabel cronologic al creației lui Zhang Wei / 237

Însemnarea călătoriei de întoarcere

1

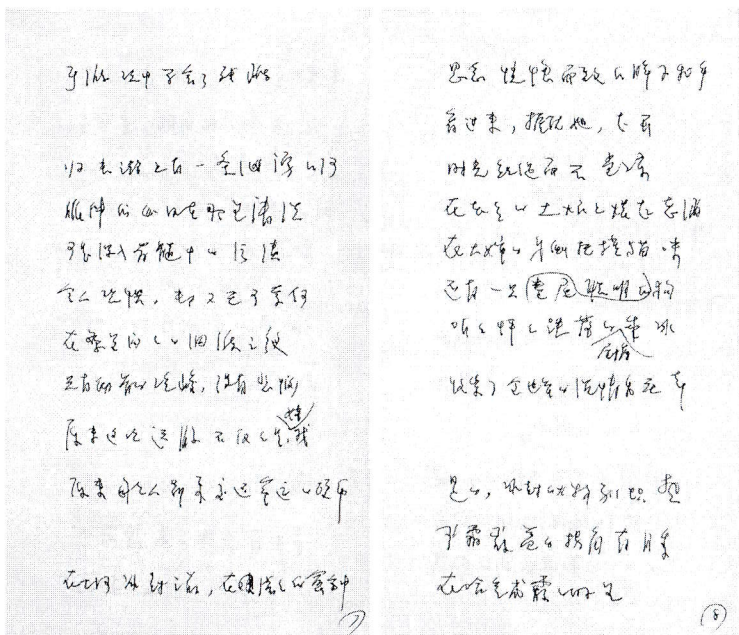
Încolo și-ncoace prin gară
 Îndelung. Fumez o țigară și plec.
 Cum să capăt tihnă de-ajuns,
 Să capăt bogăție în sărăcie lucie,
 Cum să alung linia parabolică,
 S-o iau de la capăt cu măsurătorile.
 Trec lanul de porumb, pământul
 Și florile proaspete, elegante,
 Argintul râvnei e dispersat pe cerul purpuriu închis,
 Așa că, revino, întoarce-te Dragă.
 O să purcedem pe poarta deschisă larg
 Un parcurs și încă unul
 Peste ținuturile legendare, atracții și locuri
 periculoase.
 Prieteni, și nu iubiți, întâlniți tardiv,
 Dușmanii de moarte de mai târziu și
 Cicada de supt sângele de demult,

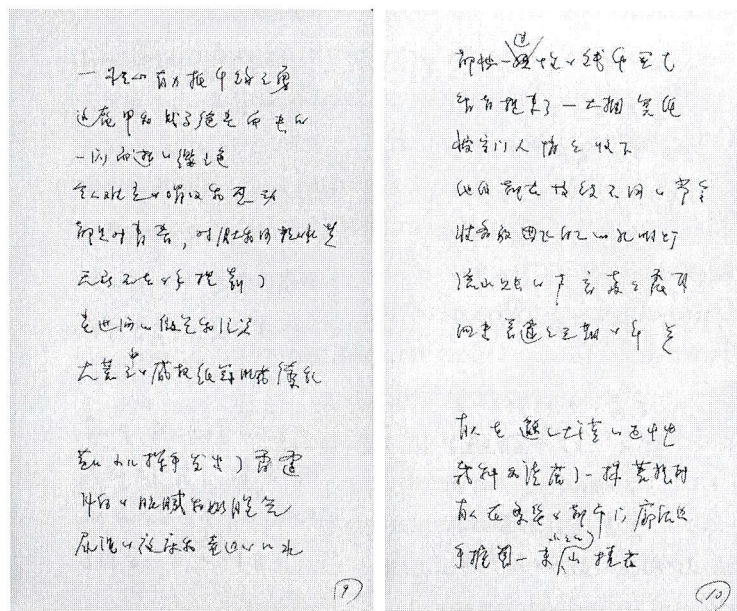
Fruntea este la fel de grea ca o piatră. Atârnă.
Amintirile și conștiința dau naștere zilei de azi
Și neantului infinit din viitor.

2

Fără uitare nu există un început,
Tone de vorbe blestemă uitarea
Și cântă cu aceeași pasiune începutul.
De-a lungul timpului, atingem mușchii verzi ai anilor
Și nu vedem deloc pietrele de dedesubt.
Acesta este un grup de copii vagabonzi,
Ei învață cruzimea în joacă.
Pe drumul de întoarcere se trece un râu furios,
Toți oamenii trebuie să se spele acolo
Și totuși pătrunde până la os
Frica. Dar și neajutorarea.
În noaptea înstelată a traversării apei
Se simte doar frigul mușcător. Nu există milă,
Această excursie nu e doar un joc;
Fiecare om trebuie să returneze moneda sortii
Înainte ca fluviul să înghețe. În vindecarea bogată
Doi ochi și două mâini ajung în transă:
Privește-o! Ține-o! Dă-i drumul!
Timpul este scurt, dar nu pustiu.
Pe cuptorul de lut al vecinului se-ncălzește băutura,

Mângâi pisica de lângă mine
 Și câinele cu coada răsucită,
 Ascult picurii țurțurilor de gheață de pe streășină
 Bombardând căldura și bucuria lumii.
 Așa este! Focul gheței e foarte fierbinte.
 Pe colțul acoperit de îngheț sunt trandafiri de lună
 În zilele când respirația se face brumă.
 O inimă are tone de curaj;
 Această armură și calul de luptă s-au făcut fărâme,
 Au dispărut. Nu mai există
 Efemera culoare de ciucur.
 Oftat din rărunchi, neuitat,
 Totul este laudă tinereții, pământului, gheței.
 Brațele omniprezente frământă
 Zâmbetul și plânsul lumii de lut.
 Coroana autoritară din pustie uimise,
 Copiii din Huangkou salutau cu frenezie,
 Mucoși, cu urechi slinoase,
 Paturi umede de pișat,
 Scuipături alături de oala de noapte
 Luate toate cu bani în mână.
 Înțeleptul aduce un pachet de hârtie fantomă
 Primită pe ascuns de paznici,
 Așteaptă cu toții sezoane diferite,
 Sunt pregătiți să pună lampioane.
 Curgerea apei umple urechile;
 Întoarcerea în timp ani lungi, fără șir.

Cineva se vântură în mijlocul deșertului,
Plantează și udă un tei.

Cineva, dincolo de pridvorul animat al orașului,
În mână cu un buchet de flori mici de păducel,
Respiră calm, se uită-n stânga și-n dreapta,
Încătușat în succesul și eșecul acestei vieți.

Acesta nu e un număr,
Nici un instantaneu.

Ascult dangățul clopotului de sub arcada înaltă,
Perdeaua de apă a timpului e strânsă;
Rugăciunea grăbită ori lentă nu încetează,
Ea se-nchide-n sine prăbușită-n tremur.

3

Există un număr înlănțuit,
Înfășurat pe acest copac bătrân,
Legat strâns, cu putere, se spune,
Sufocând vasele capilare și stratul cortical al cojii.
Apoi, primit sub crengile uscate,
Păianjenul negru maroniu de cinci mii de ani,
Care atârnă fără pânză, așteaptă vântul;
Vântul este prietenul și aliatul său.
Soarta nu este o probabilitate;
Clipa înseamnă veșnicie.
În nisip există marea, în mare sarea;